

og dette Maal naas hurtigst og sikrest, naar vi gaa lige løs paa Sagen, uden at indblande andre Spørgsmaal, der i hvert Fald vil gøre os langsommere i Bevægelsen, og om hvilke det kan siges paa Forhaand, at Sædelighedssagens Venner ikke alle ere enige. Det bliver kun den offentlige Prostitutions Venner og Beundrere, der kan have Glæde og Gavn af sligt.

*Et Medlem af Foreningen
mod Lovbeskyttelse for Usædelighed.*

Til Dansk Fredsforening.

Paa et Bestyrelsesmøde den 7de Oktober vedtoges det, i Anledning af en Henvendelse fra Voldgifts- og Fredsforeningen i London om at støtte Oprettelsen af en Fond til *Henry Richards* Minde, at svare, at Dansk Fredsforenings Bestyrelse lykønsker den engelske Forening til at have taget Initiativet i denne Sag, og at den vil anbefale den paa Aarsmødet, som skal holdes den 28de November 1888 i København.

Formanden bemyndigedes paa samme Bestyrelsesmøde til at forhandle nærmere, dels med Foreninger, dels med private Personer, om at holde et nordisk Møde i København 1889 inden Verdensfredskongressen i Paris, saa at de deltagere, som overværede det første, i Selskab kunde rejse til det sidste.

Dette meddeles efter Protokollen af

Fredrik Bajer,
Formand.

Var det en Forglemmelse?

I forrige Uge læste man i alle Blade Navnene paa Hovedstyrelsen for Ungdomsforeningerne, og vi maa tilstaa, at vi længtes efter at se, hvor mange Kvinder der var kommen i den Styrelse, thi Ungdomsforeningerne repræsentere jo Fremtiden, men ak! *ogsaa disse gode Mænd havde glemt Kvinderne.*

Landstinget og Folketinget kan jo ikke i Følge Lovene tage Kvinderne med ind i deres Styrelse, og selv om de kunde, hvorledes skulde saa Kvinderne være i Stand til at holde alle disse vanskelige Partittraade i deres Haand, eller sidde og skrive vise Love i gammel Kancellistil, det kan man da ikke forlange, heller ikke kan man forlange, at »Venstres Delegeretmøde« skulde have taget Kvinder med, thi Kvinderne hører jo ikke til *Vælgerfolket*, men *Ungdomsforeninger*, private, blot og bar private, kun med det Formaal, at arbejde for Kvindens Ligestillelse, Rettigheder for de smaa imod Magthavernes Vold o. s. v.: De tror ogsaa, at politiske og sociale Spørgsmaal løses uden den ene Halvdel af Menneskehedens Deltagelse deri.

Ja, havde det været her i København, i vore politiske Foreninger, saa havde vi ikke undret os, thi her er Herrerne altid saa galante over for Damerne,

de næppe ikke at paalægge dem noget Ansvar, der kan anstrænge deres svage Nerver.

Men *Ungdomsforeningerne* paa Landet, som væsentligt bestaar af Højskoleungdom, der snart i en Menneskealder har siddet paa Skolebænk sammen.

Eller er de virkelig endnu saa romantiske derude, at de føler dem repræsenteret i en Styrelse paa samme Maade som Kvinden i Hostrups Sang:

»En Mand er en Mand, det er ikke saa ringe,
Hans Arm er en Kølle, hans Ord er en Klinge,
Han kæmper, mens Kvinden hun sysler ved Bordet,
Men hun er i Armen, og hun er i Ordet.«

Men det kan være, at vi gør Foreningerne Uret, der findes maaske slet ikke kvindelige Medlemmer, eller de syr kun Fanen og er med ved Dansen ved festlige Lejligheder. Det vil sikkert interessere »Hvad vi vil«s unge Læsere at høre noget fra Kvinderne selv i Ungdomsforeningerne, om det er Mændene, der lægger saadan Tryk paa dem, at de ingen Stemme har, eller, *det skulde da ikke være Kvinderne selv, som helst vil være fri for Ansvaret.*

Og vi gamle Kvinder, som nu med saa stort Haab saa hen til de mange gode Reformere for Kvinderne, som der var blevet lovet os ved Venstres Delegeretmøde, vi havde især tænkt paa Kvinderne i *Ungdomsforeningerne* som dem, der først vil være modne til at benytte disse Reformere: Politisk og kommunal Valgret.

Skriv nu endelig snart og trøst os bekymrede.

To gamle Koner.

Gymnastik.

»Du har saamænd Gymnastik nok, min Pige«, siger gjerne tarvelige Mødre til deres Døtre, naar den nye Tids friske Luftning vil trænge ind i Arbejdernes Hjem og lokke de unge Døtre ud til den Legems-sport, som vil hjælpe os til at skabe en lykkeligere Slægt, — lykkeligere, fordi den vil blive sundere baade paa Sjæl og Legeme.

Det er en hel vrang og uforstandig Opfattelse, at Gymnastik er kun for dem, der har stillesiddende Arbejde, og et Surrogat for dem, som ikke arbejde med Hænderne. Gymnastik er for *alle* Dreng og Piger, unge og gamle, for dem, der har legemligt Arbejde, og for dem, der har aandeligt Arbejde, lige fra 7-aars Børn til 70-aarige gamle.

At den naturligvis er uundværlig for Syersken, det er let at forstaa, hun, der sidder bøjet over sit Arbejde Dag ud og Dag ind, hvis hun skal være et nogenlunde sundt Menneske med et frit og levedygtigt Aandedrag; men den er ikke mindre vigtig for Tjenestepigen, der ofte færdes ved sit Arbejde i daarlig Køkkenluft.

Man siger, hun er træt, naar hun hele Dagen har haft gaaende Arbejde; men vi, der kende Gymnastikens Virkning, ved, at ved Øvelserne forsvinder netop al Trætheden.

Hemmeligheden er den, at Legemet kommer i Ligevægt; ved gaaende Arbejde bevæger hun Benene, ved husligt Arbejde Armene, ofte med Legemet i